

El populatxo voldrà saber

El dissabte del casament totes les televisions, disciplinadament, van retransmetre com una família ens ensenyava impúdicament el que fan amb els diners dels nostres impostos. La veritat és que, al final, hi va haver relativament pocs cretins mullant-se als carrers de Madrid, però l'escassetat de xusma es va veure compensada de sobres amb la multiplicació per les ones del senyal que realitzava TVE. Així doncs, tots els botons dels receptors d'aquest estat –a excepció dels que corresponen a la sempre insubmissa ETB– exhibien la catedral, el Rolls Royce i el balcó del Palau Reial. Tot molt maco, sí senyor.

El que no sé és quin serà ara l'argument per a reclamar –quan vagi esquarterant-se la censura– que es respecti la vida privada d'aquestes persones. És a dir, de quina manera es podrà sostenir que els membres d'aquesta família, dels quals ens hem d'empassar totes i cadascuna de les seves decisions sentimentals i reproductives, tinguin la facultat d'ensenyar només el que a ells els interessa. Un argument generalment acceptat pel periodisme del cor és que quan algú ha venut, posem per cas, el seu casament, aquesta persona queda exposada que el públic també tingui interès per les baralles, les banyes i les separacions subsegüents. Seria el cas, doncs, d'aquesta parella, a la qual ha interessat popularitzar el seu matrimoni i a la qual encara convindrà més fer publicitat del pròxim esdeveniment biològic de què seran protagonistes, és a dir, quan un espermatozou Borbó aconsegueixi fecundar un òvul Ortíz i d'aquesta ejaculació en sorgeixi un cap d'estat.

Per tant, si ens tracten com a populatxo, com a populatxo voldrem saber. Vés per on, potser la solució ve per aquí.

Salvador Cot

La crònica

L'oasi marroquí i el megaurbanisme alacantí

Dilluns, 24 de maig

Diluir l'ofrena. El president de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall, vol que un dels actes tradicionals de l'Onze de Setembre, l'ofrena floral a Rafael Casanova, sigui substituït per un acte unitari i així evitar l'escridassada que reben alguns partits polítics. Fins ara no ha estat pas un acte institucional, al qual ha d'acudir com a president, sinó una ofrena dels partits. Un acte unitari no treu que els partits que vulguin fer l'ofrena hi vagin i els que no, es quedin a casa. Si alguns partits són escridassats deu ser perquè els seus militants no hi van.

El retorn de Conejero. El ple de les Corts Valencianes decideix la renovació del Consell Valencià de Cultura. Les candidatures estaven pactades pels grups, però això no va evitar que es donara una anecdòtica fuga de vots. En la votació, un diputat no va donar suport a tres de les persones proposades pel PP. Es tractava de l'advocat estandard del blaverisme Juan Ferrando Badía, l'escriptora Rosa María Rodríguez Magda –esposa del polític popular Joaquín Calomarde–, i el singular personatge Manuel Ángel Conejero. Aquest últim va exercir càrrecs de responsabilitat en el Palau de la Música i en Teatres de la Generalitat en els governs del PSOE i el PP, envoltat de grans i estrambòtics escàndols de gestió, i ara se'l premia així. Senyores i senyors, això és València!

Dimarts, 25 de maig

Patinada. Una migrada selecció catalana de futbol perd contra Brasil 2 a 5. Mentrestant, la Federació Espanyola de Patinatge mira d'aixafar-li la guitarra a la selecció catalana. Aconsegueixen que Portugal, Itàlia, França i Txèquia boicotegen els catalans en el Mundial d'hoquei en línia de Canadà. Els catalans renuncien a fer pressió ara i miraran de rebre el reconeixement internacional definitiu en la reunió que les federacions tindran a Fresno (EUA) el mes de novembre.

Bono, Puigercós, Companys. La reunió de fa unes setmanes entre José Bono, ministre de Defensa, i Joan Puigercós, portaveu d'ERC al Congrés, dona fruit. El primer accepta revisar el consell de guerra que el 1940 va condemnar l'ex-president de la Generalitat Lluís Companys a mort i qualifica aquell acte de "canallada". Simbòlic però efectiu.

Aralar i EV. Esquerra Valenciana (EV) arriba a un acord amb la formació abertzale Aralar de presentar-se de manera conjunta a les eleccions europees. Per això, visita el País Valencià Patxi Zabaleta, coordinador d'Aralar i diputat del Parlament de Navarra. Ell i Francesc Santacatalina, el candidat valencià d'EV, en la llista d'Aralar, donen a conèixer la candidatura d'aquestes dues formacions, que es presenten com a "republicanes, sobiranistes i d'esquerra".

Dijous, 27 de maig

L'oasi marroquí. El president de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall, visita el rei Mohamed VI del Marroc en la ciutat d'Agadir. La reunió és una bassa d'oli perquè Maragall calla –o oblida– les deficiències democràtiques de la monarquia alauita i oblida –o calla– el tema del Sàhara Occidental, encara que els seus socis d'ICV-EUiA havien demanat que se li recordés les resolucions de les Nacions Unides sobre aquell territori. Per entendre el cor del rei marroquí, que va ser pare fa un any, Maragall li regala un llibre de Roser Capdevila –no se sap si *Les tres bessones fan les paus* o *Les tres bessones i el vestit de l'emperador*– i el convida a visitar Catalunya. Potser en l'oasi català, el president aprofitarà per parlar de la gent del desert.

UM vol "entrar" en la immigració. El fet que Galeusca, a instàncies del PSM, no volgués la presència d'UM i que el partit de Maria Antònia Munar s'hagués d'aliar amb Coalició Canària i Partit Andalucista ha estat aprofitat per la direcció nacionalista mallorquina per vendre la

Pasqual Maragall vol evitar les escridassades a determinats polítics durant l'ofrena foral de l'Onze de Setembre. A dalt, Manuel Ángel Conejero, un individu singular envoltat de grans escàndols que ara l'administració valenciana fa membre del Consell Valencià de Cultura.

idea que és la forma perfecta per acostar-se al vot dels immigrants, com a inversió de futur d'UM amb vista a les eleccions de 2007. En els últims anys la líder, Munar, ha fet sonores declaracions contra la immigració. Els temps canvien que és una barbaritat.

Europa contra el megaurbanisme. Les denúncies sobre els abusos urbanístics que al País Valencià s'han comès a l'empara de la llei reguladora de l'activitat urbanística (LRAU) van propiciar la visita a diverses zones de la costa d'Alacant d'una delegació de la comissió de peticions del Parlament Europeu. Es tractava d'esbrinar si la LRAU, que, arribat el cas, permet a l'administració efectuar expropiacions arbitràries per urbanitzar, vulnera els drets dels propietaris de terrenys. Brussel·les va examinar una queixa contra aquesta legislació de l'associació valenciana Abusos Urbanístics No. La queixa venia avalada per més de

10.000 signatures. Després d'observar la salvatge massificació urbanística de la costa alacantina, els eurodiputats es mostraren "impressionats" i "commoguts". Ara han de fer un informe sobre les mesures que, sobre això, ha d'adoptar la Unió Europea.

Divendres, 28 de maig Campanya, quina campanya?

L'inici de la campanya electoral a Balears ha estat quasi "clandestina". L'acte teatral de l'aferrada d'un cartell per part dels candidats esdevingué una mostra del desinterès general. En algun cas (PSOE) ni tan sols els màxims dirigents acompanyaren la candidata, Teresa Riera. L'estrella política del moment, el ZP, no és previst que es desplaci a Balears. El cap de llista, Josep Borrell, ho va fer el dia anterior al començament de la campanya i només per oferir una conferència míting en una sala petita d'un cine de Palma.

Cal que Manuel Marín rectifique

Segons sembla, el president de les Corts Generals –potser caldrà dir del "Regne d'Espanya"?– ha iniciat amb mal peu el seu treball: ha prohibit la utilització del nom "País Valencià" en l'àmbit de les iniciatives parlamentàries i ha amenaçat amb la substitució immediata d'aquesta denominació per la de "Comunitat Valenciana".

En aquest sentit, tot apunta que el Sr. Marín està disposat a utilitzar com a "doctrina" l'opinió del Govern valencià del Partit Popular, que, acabillat abans per Zaplana i ara per Camps, fa de l'atac a la nostra llengua, cultura i senyes d'identitat un dels estendards de la seua particular croada "anticatalanista" en el nostre país.

Caldría preguntar-se per què les institucions democràtiques fan cas d'aquells que, partint de l'autoodi i de la bel·ligerència més hostil de la caverna ideològica, demostren amb la seua actitud la poca estima que tenen pel seu país i s'oposen a les denominacions acceptades, a la unitat de la llengua, subvencionen la segregació i eludeixen que les administracions i els mitjans de comunicació públiques normalitzen i potencien l'ús social del valencià; ara bé, el més greu de la decisió del president de les Corts Generals és allò que aquesta actitud pot suposar de vulneració de la llibertat d'expressió.

Des de tots els àmbits de la societat democràtica valenciana cal exigir al Sr. Marín que rectifique immediatament; en cas contrari és posaran de manifest les dificultats que algunes persones de l'estat espanyol tenen a l'hora d'entendre i interpretar les peculiaritats de la nostra realitat plurinacional i complexa. Llàstima!

Glòria Marcos

